

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 192/2024-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Mišlinom, Južná trieda 9, Košice, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 1CoE/21/2022-106 z 28. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 11. decembra 2023 a jej doplnením doručeným 17. decembra 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) označeným uznesením krajského súdu. Sťažovateľ navrhuje uznesenie vo výroku, ktorým je zaviazaný zaplatiť trovy exekúcie, zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň požaduje priznanie primeraného finančného zadostučinenia 2 000 eur.
2. Podľa čl. XI bodu 1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2024 do 31. decembra 2024 veci patriace do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené sudcom spravodajcom pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto rozvrhu práce, prerokujú senáty v pôvodnom zložení.
3. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že krajský súd uznesením sp. zn. 6CoP/60/2014 zo 14. augusta 2014 (ďalej aj „exekučný titul“ alebo „predbežné opatrenie“) nariadil

predbežné opatrenie, ktorým okrem iného určil výšku výživného, ktorú bol sťažovateľ povinný platiť v prospech svojho maloletého syna.

4. Poverením sp. zn. 3Er/886/2015 z 27. februára 2015 okresný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe vykonateľného predbežného opatrenia (rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 6CoP/60/2014 zo 14. augusta 2014).

5. Zamestnávateľovi sťažovateľa bol príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy doručený 31. marca 2022.

6. Okresný súd v Žiline (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom sp. zn. 37P/1/2014 z 30. júna 2016 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 10CoP/57/2016 z 27. októbra 2016 (ďalej len „meritórne rozhodnutie“) upravil rodičovské práva a povinnosti matky maloletého a sťažovateľa a zároveň rozhodol o výške výživného, spôsobe jeho úhrady, ako aj spôsobe úhrady zameškaného výživného. Rozhodnutie v časti týkajúcej sa výživného sa stalo vykonateľným 13. júla 2016.

7. Sťažovateľ 25. marca 2022 podal návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul – predbežné opatrenie bolo meritórnym rozhodnutím zrušené.

8. Okresný súd uznesením sp. zn. 3Er/886/2015 z 9. augusta 2022 návrh sťažovateľa zamietol s odôvodnením, že primárnym dôvodom exekúcie je nárok dieťaťa na výživné a i keď exekučný titul stratil účinnosť, bol nahradený novým rozhodnutím. Vzhľadom na to, že exekúcia sa bez pochybností začala dôvodne, súdny exekútor bol oprávnený aj naďalej viesť exekúciu na vymoženie výživného, ale za podmienok určených novým rozhodnutím.

9. Proti uzneseniu okresného súdu z 9. augusta 2022 podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že rozhodnutie okresného súdu zmenil a exekúciu zastavil. Krajský súd zároveň v ústavnou sťažnosťou napadnutej časti uznesenia uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie 290,64 eur.

10. Krajský súd rozhodnutie odôvodnil tým, že dotknutým predbežným opatrením boli upravené rodičovské práva a povinnosti vrátane určenia výživného. Táto komplexná predbežná úprava bola nahradená novým meritórnym rozhodnutím. Z pohľadu výživného až toto rozhodnutie – vykonateľné 13. júla 2016 – je konečnou úpravou výživného maloletého dieťaťa. Krajský súd konštatoval, že záver okresného súdu o zmene exekučného titulu bol nesprávny. Exekučný titul bol zrušený.

11. Vo vzťahu k trovám exekúcie krajský súd uviedol, že hoci došlo k zastaveniu exekúcie v dôsledku zrušenia exekučného titulu rozhodnutím vo veci samej, exekúcia bola začatá dôvodne, a je teda na povinnom, aby uhradil jej trovy (§ 197 ods. 1 Exekučného poriadku).

12. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta iba časť napadnutého uznesenia, ktorá sa týka úhrady trov exekúcie, a to z dôvodu, že exekúcia bola vykonaná až po zrušení exekučného titulu.

13. Zastavenie exekúcie nezavinil sťažovateľ ako povinný, ale oprávnená, ktorá zrušenie exekučného titulu súdnemu exekútorovi neoznámila a naďalej požadovala vykonanie exekúcie.

14. Sťažovateľ tiež v ústavnej sťažnosti uvádza, že prioritne napáda povinnosť zaplatiť trovy exekúcie, nie samotnú výšku, ktorá je druhoradá.

15. Porušenie majetkových práv sťažovateľ namieta ako sekundárne porušenie vyplývajúce z porušenia procesných princípov vyplývajúcich z čl. 46 a čl. 48 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

16. V súvislosti s požiadavkou priznania primeraného finančného zadostučinenia sťažovateľ argumentuje tým, že súdny exekútor vykonal exekúciu na podklade zrušeného exekučného titulu a bez toho, aby mu doručil oznámenie o začatí exekúcie. V dôsledku konania exekútora si sťažovateľ musel nezákonne zexekvované financie vymáhať.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

17. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým uznesením krajského súdu, ktorým bol sťažovateľ zaviazaný zaplatiť trovy exekúcie. V tejto súvislosti sťažovateľ namieta aj zásah do majetkových práv (čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu).

18. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť a posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

19. Z napadnutého uznesenia krajského súdu a predloženého spisového materiálu vyplýva, že exekučné konanie začalo ešte pred zrušením neodkladného opatrenia preto, že sťažovateľ neplnil vyživovaciu povinnosť tak, ako mu to exekučný titul ukladal (a riadne ju neplnil ani po jeho zrušení). Ústavný súd zo spisu tiež zistil, že krajský súd rozhodol o trovách exekúcie na podklade doloženého vyčíslenia (č. l. 102), ktoré súdny exekútor krajskému súdu doručil 8. júna 2023.

20. Ústavný súd preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v spojení s listinami v príslušnom spisovom materiáli a odôvodnením ústavnej sťažnosti a konštatuje, že výrok krajského súdu o povinnosti sťažovateľa zaplatiť trovy exekúcie je dostatočne odôvodnený a ústavne udržateľný. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namietal samotnú povinnosť zaplatiť trovy zastavenej exekúcie, čo sa v konečnom dôsledku nejaví ako rozporné s princípmi spravodlivého konania. Ústavný súd nezistil, že by jeho výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplýva z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Nesúhlas sťažovateľa s obsahom napadnutého uznesenia krajského súdu nie je dôkazom o jeho neústavnosti a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor všeobecného súdu svojím vlastným.

21. Nad rámec prijatého záveru ústavný súd poznamenáva, že ústavná sťažnosť vrátane jej doplnenia nezodpovedá zákonným požiadavkám na uvedenie argumentácie a odôvodnenia ústavnej sťažnosti (resp. odôvodnenia namietaného porušenia v petite označených ústavných práv), čo vytvára priestor na jej odmietnutie pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

22. Keďže ústavný súd vzhľadom na uvedené nezistil žiadnu možnosť porušenia sťažovateľom označených práv, ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti rozhodovanie o ďalších

návrhoch sťažovateľa (finančné zadosťučinenie) v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2024

Peter Molnár
predseda senátu